Fluitenkruid Extra

Oktober 2026

Natuurvereniging KNNV Woerden

Fluitenkruid-Extra is een terugblik op de weekeinden en midweken van de KNNV-Woerden vanaf 1980

Inhoudsopgave

Einde midweken van de KNNV Woerden? 2
MIDWEEK 2026 (8–12 juni)....4
2026 – foto-impressie Winterswijk (Loes en Wil Borst)....8
De Slinge 11
2026 – foto-impressie Winterswijk (Lex van Wijk) 13
Herinneringen aan 46 jaar KNNV 15
De weekeinden werden midweken....22
1980 - 1982 – foto-impressie 3 jaren Junne 25
1983 – 1989 - foto-impressie in zwartwit....27
“OUDE MENSEN EN DINGEN DIE VOORBIJGAAN” 29
Een heftige avondwandeling....33
Mei 2016 - Lutje Kössink, Henxel bij Winterswijk 34

Foto omslag: Junne 1980 – Zittend voor de kantine midden in het bos

Einde midweken van de KNNV Woerden?

Aan het einde van onze midweek in juni 2026 in Winterswijk kwam de huidige midweekcommissie tot de conclusie dat het verstandig zou zijn om niet meer door te gaan met de jaarlijkse midweken. De club bestond bijna uitsluitend uit ‘grijsaards’ en hier en daar waren er struikelingen of valpartijen en soms bleef iemand in de accommodatie om een dagje te rusten. Wandelstokken en rollators kwamen steeds meer in beeld. De vraag was dus of het verstandig zou zijn om door te gaan. Vanaf 1980 werden er al weekeinden georganiseerd en zelfs nu in juni 2026 waren een aantal deelnemers er vanaf het begin er al bij!

Maar betekent het dat het afgelopen is met de traditionele weekeinden of midweken? Misschien niet, want omdat er steeds een vaste kern van oudere deelnemers was kwamen de ‘jongeren’ nauwelijks aan bod. Misschien dat er nu ‘jongeren’ (vijftigers of pas gepensioneerden?) na het lezen van deze speciale uitgave het een goed idee vinden om deze traditie voort te zetten en zelfs het initiatief te nemen om weer weekeinden of midweken te gaan organiseren.

Deze speciale uitgave van Fluitenkruid is ingedeeld in 3 hoofdstukken:

- Terugblik op midweek juni 2026 Winterswijk 3
- Terugblik op weekeinden en midweken vanaf 1980 14
- Groepsfoto’s vanaf 1984 37

Met dank aan alle inzenders van verhalen, foto’s en feiten.

Koos van Brakel

Terugblik op midweek juni 2026 Winterswijk

MIDWEEK 2026 (8–12 juni)

“De Twee Bruggen”

Maandag 8 juni.
’s Middags om 2 uur vertrokken en over de A12 naar Arnhem gereden. Bunnik net gepasseerd en de eerste exemplaren van de Gevlekte scheerling anderhalve meter hoog in de middenberm tussen de vangrails van de A12 zien staan. Eenmaal bij Arnhem deze giftige schermplant een aantal kilometers in de middenberm zien staan. Na Arnhem linksaf richting Doetinchem. Die plaats eenmaal gepasseerd, geen Gevlekte scheerlingen meer gezien en rechtdoor blijven rijden. Bij Miste linksaf en daar de parkeerplaats op. Kwartiertje gewacht en naar de ingang van het recreatiepark “De Twee Bruggen” gereden. Daar gingen de slagbomen vanzelf open, niemand van de receptie gezien en onze locatie probleemloos gevonden.

Het was een autorit door zonovergoten landschap in een computertijdperk waar geen scherm meer nodig was geweest. Onze kamer zonder problemen gevonden en alle deelnemers waren om 4 uur gearriveerd. Koffie/thee met een traktatie van de jarige Ria.
De kookploeg kreeg in een uurtje een gevarieerd diner op tafel: 4 soorten soep, pannenkoeken en vegetarische en vlees houdende pizza’s. Daarna een aardige introductie over het Korenburgerveen van Carla. Dat beroemde veen bezoeken we morgen.

Dinsdag 9 juni.

Na het ontbijt viel er om kwart over 9 een zware bui. Die was een halfuur later voorbij en een zonnige fietstocht naar de spoorlijn naar Winterwijk gemaakt. Daar onze fietsen gestald en gewandeld naar het plankier door het Korenburgerveen. Hoog in de lucht een rode Wouw (*Milvus milvus*). Het pad met Hengel (*Melampyrum pratense*) naar het plankier was toen gauw gevonden. Gemaakt van kunsthout en geplaatst op palen in het veen. Dat veen was nu grotendeels droog en daar bloeide nu de Kale jonker (*Cirsium palustre*) en groeiden er grote bestanden van Gagel (*Myrica gale*). Liggend op het plankier was de lokale vegetatie tot in detail te bekijken. En die unieke mogelijkheid werd massaal benut. Helaas begon mijn rug behoorlijk op te spelen en ben halverwege toch maar omgekeerd en naar de fietsen teruggelopen. Om 12 uur ontwikkelde zich in een half uur tijds een enorme regenbui. Toen stonden we allemaal weer bij onze fietsen en konden we schuilen onder een overkapping van Natuurmonumenten. Na de stortbui van een halfuur scheen de zon weer en naar theetuin ‘Ankomn’n’ onder Winterswijk gefietst. Mooie theetuin met een interieur van een originele kringloopwinkel. Daarbinnen gekomen viel er een heftige regenbui en genoten wij van een keur van lokale baksels. Om 2 uur waren die op en fietsen we in kleine groepjes weer terug naar ons Midweek verblijf. Henri, Marijke, John en Dirk hadden geen kaart van de Achterhoek bij de hand en navigeren op de fiets met een mobieltje, bleek voor ons geen eenvoudige digitale techniek. Na een uur stonden we weer bij de overweg waar we die ochtend onze fietsen hadden geparkeerd. Op onverklaarbare wijze daarna na een uur de doorgaande weg naar Winterswijk gevonden. Die overgestoken zagen Henri en John aan de andere kant een jeneverstokerij. Dirk en Marijke fietsten door, wij parkeerden ter plekke onze fietsen. Maar konden de ingang van de jeneverstokerij

niet vinden. Met hulp van de buurvrouw die toch gevonden. Het assortiment jenever was groots en fantastisch, resultaat van 2 uur klungelig navigeren en hulp van een buurvrouw! Met een rijke oogst naar “De Twee Bruggen” gefietst. Daar aangekomen enkele foto’s van deze ruime accommodatie gemaakt. De kookploeg had rond 6 uur weer een eenvoudige, voedzame en smaakvol diner (met rijst en broccoli) en een toetje op tafel gekregen. Om half zeven ’s avonds de derde stortbui van deze dag.

Woensdag 10 juni.

Naar de Steengroeve van Winterswijk. Daar introduceerde Gerda van de Winterswijkse VVV een gedetailleerd verhaal over de Steengroeve van Winterswijk en omstreken. Daarna een ontspannen wandeling langs de steengroeve waar in het naastgelegen bosperceel de oehoejongen al lang uitgevlogen waren. Langs een roggeveld, een groot weiland met massaal bloeiende Margrieten naar een lage heuvel met een fraai uitzicht over de steengroeve. Het pad verder afgelopen door een klein bosje naar een schraalgrasland. Prachtige gevarieerde vegetatie. Ben voortijdig weer terug gewandeld en in een zonovergoten landschap een half uurtje in een verlaten stoel gezeten en wat flora gefotografeerd. De verdere middag was ter vrije besteding. Met Marijke naar Oeding (Duitsland), 8 km ten oosten van Winterswijk. Daar eerst een forse bui van 20 minuten laten passeren en bij een schoenenwinkel een paar aangepaste schoenen gekocht. Om 6 uur stonden er op “De Twee Bruggen” diverse gemengde salades op tafel. Toen die smakelijk geconsumeerd waren barste er buiten een enorme wolkbreuk los. En die wolkbreuk vond ook een weg naar binnen: uitgerekend de keuken moest het ontgelden. Klare waterstromen uit het plafond vielen op het keukeneiland. Daar moest de loodgieter met zijn assistenten aan te pas komen om de boel vakkundig te beredderen. ’s Avonds liet Koos een serie dia’s uit vroeger jaren zien. Daarna nog even een frisse wandeling in de omgeving gemaakt. Wat zal er morgen nog vallen?

Donderdag 11 juni.

Om 10 uur met een groep van 18 fietsers naar het Buskersbos onder Winterswijk gereden. Daar waren de automobilisten inmiddels al iets eerder gearriveerd. Aan de wandel langs het water en komen bij het Buskerbos aan. Daar een deel van de slagboom los gemaakt en de slagboom van de haak gehaald. Zo kon Koos met zijn stepje en Gonnie met haar rollator ook het Buskersbos in. Beuken, Eiken, Dolle kervel, Middelste bonte specht, een bijzondere vertakte beuk. Een rijk gevarieerde flora en fauna met als bijzonderheid: pilaren in het bos. Dat zijn dode beukenstammen zonder zijtakken. Maar ook heel veel harde boomwortels over het slingerende pad. En die werden Henri onverwacht fataal. Hij verstapte zich, kwam ongelukkig ten val en daarna werd lopen voor hem erg moeilijk. Toch met de nodige assistentie weer op kunnen staan en op de verharde weg gekomen. Met de auto naar restaurant “de Gulle Smit”: koffie met een hazelnoot taartje. En toen viel er weer een regenbui, terug naar de Twee Bruggen. Rond 6 uur geen actieve keukenploeg, maar even later een Italiaanse Cateraar over de vloer. En die bracht de Europese smaken op tafel.

Vrijdag, 12 juni.

Om 9 uur werd het ontbijt afgeruimd en wat er nog over was werd verdeeld over de deelnemers. Rond tien uur was ons verblijf helemaal aan ‘kant’. Deze natte Midweek was voorbij. En na regen komt in Nederland zonneschijn: vier dagen later vierde ik in huiselijke kring mijn 80ste verjaardag. En daarna werd het pas echt zomer: heel Nederland kreeg een zeer zonnig en nijpend watertekort.

Tekst en foto’s Henri W. Groeneveld

2026 – foto-impressie Winterswijk (Loes en Wil Borst)

Maandag 8 juni (Wil)

Dinsdag 9 juni (Wil)

Dinsdag 9 juni (Wil)

Dinsdag 9 juni (Wil)

Dinsdag 9 juni - Duivenkervel (Loes)

Dinsdag 9 juni (Wil)

Dinsdag 9 juni - Kl. zonnedauw (Loes)

Dinsdag 9 juni (Loes)

Korenburgerveen

Dinsdag 9 juni (Loes)

Dinsdag 9 juni – Gevlekte orchis (Loes)

Dinsdag 9 juni – Welr. nachtorchis (Loes)

Dinsdag 9 juni - Theetuin 'Ankomn'n'(Loes)

Woensdag 10 juni (Wil)

Woensdag 10 juni (Wil)

Woensdag 10 juni (Wil)

Woensdag 10 juni (Loes)

Korenburgerveen en steengroeve bij Ratum Winterswijk

Woensdag 10 juni – Gering. smalboktor (Wil)

Woensdag 10 juni – Heidelibel spec. (Wil)

Woensdag 10 juni (Loes)

Woensdag 10 juni (Loes)

Donderdag 11 juni (Loes)

Donderdag 11 juni (Loes)

Donderdag 11 juni (Loes)

Donderdag 11 juni – Gouden tor (Loes)

Willinks Weust en Buskersbos

De Slinge

De Slinge is een riviertje of is een beek beter gezegd,
De naam zegt al wat over het verloop, de Slinge slingert
Naar de Slingeplas
En bijna bij die plas, aan de Slinge met bosbeekjuffers
Lag ons huis.

De rode wouw vloog over,
Kraanvogels tussen het riet,
Heidekikkers bliezen met veel kabaal
De liefde nieuw leven in

In de groeve waren de jongen gevlogen
Maar toch, ver weg, op een horizontale stam
Het bewoog niet, tot er geroepen werd
“Ad kom eens met de telescoop …”

Dat hoorde de oehoe ook
Een deed een stapje achteruit
Ad kwam voor niets
Dan maar kijken naar aardlagen
Miljoenen jaren oud

En ergens in een watertje
Helder als glas
Een watersalamander
Die je alleen zag als hij even,
een klein beetje,
bewoog

Nee, dan de wijngaardslakken
Die schamen zich nergens voor
Paren ongegeneerd,
Langs de kant van het pad
De sprinkhaan op de margriet
zag het groen geworden aan.

Nog even langs de Slinge,
Nu de zon nog schijnt
Zwartkop, fitis, roodborst
Dollekervel, springzaad groot en klein
En in de verte
Een donderbui

Een val met de fiets,
een auto zonder koeling,
Water uit de lamp
Die verdraaide knie
Maar het eten was goed
Net als het gezelschap
En de zon was heerlijk,
Tussen de buien door.

Domweg gelukkig in Winterswijk
In, bij en langs de Slinge

Juni 2026
Lex van Wijk

2026 – foto-impressie Winterswijk (Lex van Wijk)

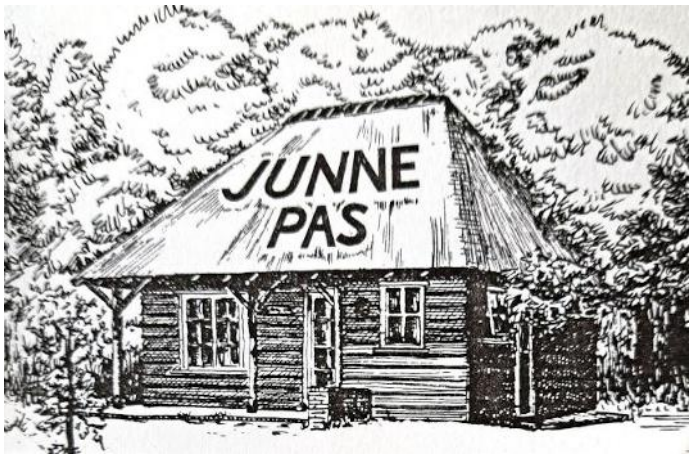
Terugblik op weekeinden en midweken vanaf 1980

Herinneringen aan 46 jaar KNNV

(met daarin 44 weekeinden en midweken)

Door de redactie van Fluitenkruid is mij gevraagd of ik wat herinneringen wil ophalen vanaf het eerste KNNV-weekend.

Einde van een lange periode KNNV-weekenden en midweken.

Toen ik in 1978 van baan veranderde bleek mijn nieuwe werkgever via fusies en overnames in het bezit te zijn van een aantal primitieve vakantiehuisjes in buurtschap Junne bij Ommen. Deze huisjes bleken voor een heel gering bedrag verhuurd te worden aan de werknemers. En dat leek mij ook wel wat. Via een collega die de verhuur regelde mocht ik in 1980, 81 en 82 de huisjes ook voor onze KNNV afdeling huren, maar wel buiten de vakantieperiodes. De eerste keer was in september 1980.
Buurtschap Junne is gelegen in het bos ten noorden van de spoorlijn tussen Ommen en Mariënberg, vlakbij de Overijsselse Vecht, een prachtig natuurgebied.
In het bos stonden op zeer ruime afstand van elkaar een tiental houten huisjes met een rieten kap, geen waterleiding maar een grondwaterpomp en in plaats van elektrisch licht gasverlichting. Dat was op zich al een avontuur. En prima voor een natuurvereniging als de onze. Naast de huisjes was er ook nog een oude jachthut annex kantine waar we ook gebruik van mochten maken. Dat was ook het centrale punt vanwaar we gezamenlijk op pad gingen.
Via de rentmeester van het landgoed kregen we toestemming om op het terrein te mogen verblijven maar ook om de omgeving te verkennen. Voor ieder huisje was een Junnepas beschikbaar voor als we gecontroleerd zouden worden.

1980 Junne: pomp in ons huisje

Annie en ik waren deze eerste keer zelf ook nog nooit in Junne geweest. Dus alles was ook nieuw voor ons.
Vanaf 1980 zijn er KNNV weekeinden en midweken georganiseerd. Niet altijd in Junne maar wel altijd in een mooie en interessante omgeving.

Het eerste jaar hadden wij een huisje samen met Ank en Koos ergens ver weg in het bos. De eerste excursies waren naar de Overijsselse Vecht met zijn speciale Vechtdal begroeiing, naar de Vistrap bij de stuw in De Vecht en naar de hooilanden van het Eerder Achterbroek. We deden alles met de fiets die we huurden in Ommen.

1980 Junne: band geplakt, Misty bleef in de mand

Bij een oud boerderijtje liepen kippetjes en er stond een bordje met “eieren te koop.” Ted en Jet kochten eitjes van de boer, maar hoe neem je die mee op de fiets? Gewoon flink wat pijpenstrootje plukken en daar een nest van maken onder je snelbinders. De familie Loken hadden hun hond mee, een flink uit de kluiten gewassen Hush Puppy, deze kon niet alleen thuisblijven en moest ook mee tijdens de fietstocht. Achterop de fiets werd de hondenmand vastgebonden en daar in de hond meegenomen. Al snel bleek dat de achterband leegliep waarna alles van de fiets werd gehaald, de band opgepompt en de mand met hond weer achterop gezet. Toen de band weer leeggelopen was werd besloten alles op de fiets te laten, inclusief hond, en de fiets met vereende krachten op te tillen en de band op te pompen en dat meerdere keren.

Iedereen zorgde zelf voor zijn of haar eten op vrijdagavond. Voor de gezamenlijke maaltijd op zaterdag werd al snel gezorgd. Het derde weekend werd voor het zaterdagavondeten een grote emmer met huzarensalade meegenomen vanuit Woerden, staand tussen de voeten van Annie in de lelijke eend. (De lelijke eend was trouwens het vervoermiddel uit die beginperiode).
Korveedienst was ‘verplicht’, Er werd verwacht dat iedereen zou meehelpen. Maar vaak was er net een bijzonder vogeltje buiten te zien of te horen.

1980 Junne: de Van Brakel en Kreton eenden

Vaak werd er Chinees gehaald. Soms gingen we met z'n allen buiten de deur eten. De jongelui zaten het dichtst bij de keuken en de schalen met satés kwamen niet veel verder dan de eerste tafel.

1982 Junne: kampvuur met Wouter

Eén keer hebben we een kampvuur gehad, reuze gezellig maar voor de kampleiding was het een beangstigende avond 'of het bos niet in de fik zou vliegen'. Eens maar nooit weer!

Vanaf het allereerste begin ging er ook een aantal jongeren mee, o.a. Jan Nap die nog geen lid kon worden omdat hij nog geen 16 was. Maar ook Walter, Marc en Herold en die sliepen in de kantine. De kampoudste had aan de bezorgde ouders beloofd dat we goed op hen zouden passen. Zij sliepen dus ook dat weekend in de kantine. Wouter en Onno sliepen bij hun ouders in een huisje.

Na drie keer Junne zijn we vijfkeer naar Zuid-Limburg geweest in het meest zuidelijk puntje van Nederland, in Cottessen. Wederom een prachtig gelegen maar primitieve locatie, dit keer met een grote slaapzolder met stromatrassen waar de jongelui sliepen.
De jeugd organiseerde een bonte avond en had de nachtkleding van de andere deelnemers in de hanenbalken opgehangen. Er werd zoveel kabaal gemaakt dat een van hen besloot in het waslokaal te gaan slapen. Cottessen was een mooi gelegen locatie onderaan de helling van het Vijlenerbos, vlakbij de Geul en de Heimansgroeve. Op vrijdagmiddag kwam de familie de Goederen door de velden vanuit Epen gewandeld. Met de trein vanuit Woerden. De bagage in twee dubbele fietstassen over een stok gedragen op de schouders.

1987 Cottessen: slapen op stro-matrassen

Als je oude foto's terugziet valt gelijk op dat de uitrusting van de deelnemers totaal is veranderd. Rubberen laarzen, grote eenvoudige verrekijkers, geen telescopen. Momenteel heeft bijna iedereen modieuze wandelkleding en bergwandelschoenen.

Ook de locaties zijn ge-upgrade van heel eenvoudig naar heel luxe met eigen badkamer en toilet. Maar de sfeer is altijd hetzelfde gebleven, ongedwongen en reuze gezellig.

De 3D-brilletjes.

1994 Cottessen: stereodia's kijken met Jan Huffener

1994 Cottessen: stereodia's kijken met Jan Huffener

Met Jan Huffener een avondje dia's kijken. Jan had zelf een camera met twee lenzen gemaakt waarmee je zelf 3D-dia's kon maken. Iedereen zat klaar om naar de diapresentatie te kijken. Jan deelde de 3D-brilletjes uit maar dat waren er veel te weinig voor zo'n grote g roep zodat er na elke dia de brilletjes werden doorgegeven. Met een complete chaos als gevolg. We hebben zelden zo gelachen als die avond.

Vroedmeesterpadjes in Holset

Het was een bijzondere avond, in het donker op het kerkhof van Holset, tussen de grafstenen geruisloos in het licht van een zaklantaarn zoeken naar de daar voorkomende vroedmeesterpadjes, door de locals "Klükskes" genoemd vanwege het klingelende geluid dat zij 's nachts maken. Steeds als we iemand aan hoorden komen hielden we ons muisstil in de schaduw van de kerk.
Het was een spannende excursie.
Ik vraag mij weleens af: zouden wij dat nog doen? Of zijn wij daar inmiddels te oud voor.

In de beginperiode waren de excursies in de omgeving van ons verblijf, bijvoorbeeld langs De Vecht, maar ook naar de orchideeëntuin in het Gerendal, het Vijlenerbos en de Heimansgroeve.
Net over de grens in België werd in Moresnet de oude zinkgroeve bezocht waar het zinkviooltje en de zinkboerenkers toen nog aanwezig waren.

Nog wat losse herinneringen
Later zijn we op veel verschillende locaties in Nederland geweest. Van heel eenvoudig naar heel luxe. Om hier alle locaties apart te bespreken gaat niet lukken. Wel zijn mij een aantal herinneringen bijgebleven.

Waaruit bestaat hoogveen

1989 Winterswijk Viveen kauwt veenmos, zou goed zijn tegen reuma

1989 Winterswijk met Viveen over het trilveen (Ank en Carla)

Tijdens een excursie naar Het Woold, een drijfnat hoogveengebied in de buurt van Winterwijk was onze gids en oud biologieleraar Viveen zo gemotiveerd om ons te laten zien dat hoogveen volkomen plantaardig is. Hij nam een pluk hoogveen in de mond en kauwde er enthousiast op. Aanschouwelijk onderwijs heet dat.

De rups

Op weg naar een excursie in het Lauwersmeer, hadden Ank en ik in een klein winkeltje in Vierhuizen een mooie plastic rups van de Koninginnenpage gekocht. Was niet te onderscheiden van een echte. Daar was wel wat mee te doen! Op de looproute hebben we de rups stiekem neergezet. Een aantal keren werd er zonder gezien te worden langsheen gelopen, maar bij de derde of vierde keer ontdekten twee deelnemers de rups. Maar wie had hem nu het eerst gezien? Erwin of

Er werd ook nog echt gebotaniseerd! V.l.n.r. Riet, Rita, Marlène en Joop.

Ab of toch Erwin? Toen het geen echte bleek te zijn was dat niet meer belangrijk.

Het Goudappeltje
Een van ons was een kei in het maken van nieuwe planten- en dierennamen. Serieus, ze had een Goudappel gezien. Voor haar een net ontdekte nieuwe vogel, een combi van Goudvink en Appelvink.

De verloren autosleutels
Tijdens ons jubileum weekend in Ommen brachten we een bezoek aan een aantal eerder bezochte gebieden. Halverwege een koffiepauze langs De Vecht. Zittend in het gras ons meegebrachte lunchpakket opgegeten. Eenmaal weer “thuis” bleek een van ons zijn autosleutels kwijt te zijn. Nogmaals de hele wandelroute opnieuw gelopen maar dan anders om. En ja hoor, de sleutels lagen op de plek waar we hadden geluncht.

Het pianospel
Wij weten niet alles van iedereen. In Swolgen hadden we een mooie locatie die uitnodigde tot bezinning. Prima sfeertje. Een van ons was zo geroerd door de locatie dat hij laat op de avond spontaan achter de piano ging zitten en ons trakteerde op een prachtig intiem concert. Nooit geweten dat hij piano kon spelen. De meesten lagen toen al op bed.

September 2007 Swolgen - pianist Nap

Een aantal KNNV-leden is al vanaf het begin mee geweest. Ieder heeft zo zijn of haar eigen herinneringen. Er was duidelijk verschil tussen vogelaars en floristen. De vogelaars hadden meestal de omgeving al verkend voor het gezamenlijke ontbijt. De floristen werden later op de dag actief.
En als we zouden vertrekken voor een excursie was al gauw duidelijk op wie er gewacht moest worden.

Weet je nog?
Er zijn nog meer leuke herinneringen aan deze KNNV-weekeinden en latere midweken, 46 (?) keer zijn we met elkaar een weekend of een midweek op pad geweest. Als ik de lijst met de locaties bekijk komen de herinneringen spontaan boven. Ik heb me beperkt tot de allereerste jaren en denk ook daar nog met veel plezier aan terug.

1984 Cottessen Moresnet Zinkflora
zinkviooltjes en vleugeltjesbloemen

1986 Cottessen Gerendal purperorchis

Juni 1993 Ootmarsum

Mei 1994 Cottessen (en ra ra ra wie is dit?)

Wiebe Kreton (foto's Koos van Brakel - foto rups Wiebe)

De weekeinden werden midweken.

Juni 2010 Elzet De weekendcommissie (Marlène Foury, Wiebe Kreton en Ank van Brakel) neemt afscheid

Juni 2010 Elzet De 'oude' commissie met de nieuwe commissie (Marianne de Wrede) Aukje van Diggelen en Francis Foury)

In 2018 hebben we besloten om de weekeinden te veranderen in midweken. We zijn met elkaar een stukje ouder geworden en de meesten van ons genieten op dat moment al van hun pensioen.

Mei 2019 Aalten 1e midweekcommissie Ria van Beers, Rita Verkerk en Ank van Brakel

Mei 2019 Aalten met links gids Fred Bos Excursie naar bijzondere planten in een natuurgebiedje onder Ahaus (D)

Er wordt een nieuwe commissie gevormd en Ria van Beers, Rita Verkerk en Ank van Brakel gaan kijken wat de mogelijkheden voor 2019 zijn. We vinden een locatie in Aalten in de Achterhoek. We maken een programma: op dinsdag, woensdag en donderdag een excursie. Dinsdag en donderdag vullen we zelf in en op woensdag gaan we op stap met een plaatselijke gids en sluiten we de excursie of met een kopje koffie/thee met iets lekkers. Wat doen we met de maaltijden. We gaan met elkaar koken, er wordt een kookgroepje gevormd, recepten gemaakt en uitgeprobeerd en zo gaan we voor het eerst met een groep van 23 een midweek met elkaar weg, op woensdag zijn ook Jan en Mariëtte aangeschoven. Deze eerste week is goed verlopen en we spreken af

om hier mee verder te gaan. Het jaar erop ging echter niet door, Corona was de spelbreker.

Juni 2022 Witteveen met gids Axel Wiewel (met hoed) in het Dwingelderveld

De drie jaren daarop zijn we naar Orvelte in Drenthe geweest. Een mooie locatie. Het programma van het eerste jaar in Aalten werkte goed en dat hebben we elk jaar weer gebruikt. Het koken ging ook prima en altijd weer mensen die hielpen met de voorbereidingen en de afwas daarna. De excursies in 2022 en 2023 waren onder leiding van Axel Wiewel naar het Dwingelderveld.

In 2024 zijn we naar Ospel in De Peel gegaan. De accommodatie Alba Nera. Deze midweek was erg nat. De excursie op woensdag was in De Groote Peel met Jan Kersten.

Mei 2024 Ospel De Groote Peel Gids Jan Kersten laat een gladde slang zien

Mei 2024 Ospel Commissieleden Wietje Daams, Ank van Brakel en Anja van der Weghe

In 2024 wilden Ria en Rita stoppen met het organiseren van de midweken en Ank van Brakel, Wietje Daams en Anja v.d. Weghe namen het stokje over.

In 2025 zijn we naar De Zwerfkei in Gees in Drenthe gegaan. Drenthe is een provincie met heel veel mooie natuur. Je raakt er eigenlijk nooit uitgekeken. Ook hier weer een mooie accommodatie.

We bezoeken weer een paar mooie natuurgebieden en op woensdag is onze gids Erik Bloeming en gaan we naar het Bargerveen. Helaas ook weer een erg natte excursie.

Juni 2025 Gees Bargerveen met gids
Erik Bloeming net voor de regen

Juni 2025 Gees Bargerveen met links gids
Erik Bloeming - een regenexcursie

In 2026 gaan we naar de Achterhoek. Op het terrein van de Twee Bruggen in Miste staat een mooie groepsaccommodatie. We hebben een mooie week. Carla heeft de excursies geregeld en op woensdag staat de Steengroeve op het programma. Hier weer uitleg door een gids.

Juni 2026 Winterswijk
"Er was er een jarig, hoera hoera, dat kan je wel zien dat is zij!"

Achterhoeks weerbericht

Aan alle leuke dingen komt eens een einde. Dat is in dit geval nu zover. We hebben besloten om te stoppen met de midweken.

Tekst Ank van Brakel – foto's Koos van Brakel

1980 - 1982 – foto-impressie 3 jaren Junne

Herken je al enkele deelnemers? O.a. Wiebe en Annie Kreton, Ank van Brakel, Jan Nap, Marc Plomp, Anne en Mienke de Goederen, Trijnie en Bouke Snijder, Peter Kok, Ted, Onno en Jetti Dijksman, Ber Onderwater (Dia's Koos van Brakel)

1983 – 1989 - foto-impressie in zwartwit

Juni 1983 Junne (foto Jan Nap)

Mei 1986 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1986 Cottessen (foto Jan Nap)

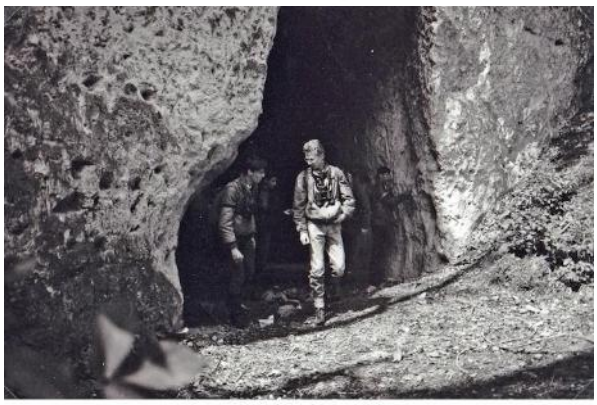
Mei 1986 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1986 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1987 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1987 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1987 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1987 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1987 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1986 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1987 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1986 Cottessen (foto Jan Nap)

Mei 1986 Cottessen (foto Jan Nap)

Juni 1988 Lheebroek (foto Jan Nap)

April 1989 Winterswijk Eelink (foto Jan Nap)

Foto’s Jan Nap

“OUDE MENSEN EN DINGEN DIE VOORBIJGAAN”

“Wij zijn dol op de heide, op de weide en op de natuur. Geef ons de frisse weide want je kunt er zo genieten zonder ha- heerlijk Hunter.”

Inleiding

Liefhebbers van de Nederlandse literatuur zullen bij het lezen van bovenstaande kopregel onmiddellijk denken aan het werk van schrijver Louis Couperus (1863- 1923). In 1906 schreef hij, met bijna soortgelijke titel, een familieroman vol spannende intriges rond de gegoede familie Dercksz.

Toen ik dit stukje voor de speciale editie van Fluitenkruid ging schrijven was ik op zoek naar een pakkende kop. Soms betekent ‘inspiratie’ een idee lenen van een ander. Zo viel mijn oog in de bibliotheek op het boek van Louis met de rugtekst: “Van oude menschen, de dingen die voorbijgaan.” Ik wist meteen dat ik voor mijn eigen vertelling, zij het met een kleine twist, iets goeds te pakken had.

De stijl van Louis wilde ik niet, zijn verhaal evenmin, maar de titel die hij koos voor zijn boek spreekt mij enorm aan. “Mag dat allemaal zomaar?” hoor ik u bezorgd mompelen. Tja, net doen of je het helemaal zelf hebt verzonnen vind ik niet zo netjes dus daarom vertel ik u maar liever hoe het zit.

De schrijver zelf om toestemming vragen blijkt bovendien lastig omdat Louis is al meer dan een eeuw dood. Auteursrecht dan? Het auteursrecht van de maker vervalt in principe 70 jaar na de dood van de maker dus dat biedt mogelijkheden.

Misschien leest u zelf de boeken van Couperus nog en anders heeft uw generatie op zijn minst van hem gehoord. Maar voor de jongste generatie (lees: uw eigen kleinkinderen) geldt dit vermoedelijk niet. Hoe leuk is het dan om via dit natuurblad zijdelings de aandacht te vestigen op een grote schrijver uit voorbije tijden?

Enfin, u ziet maar.....Hoogste tijd om ons te wijden aan de dingen die in onze eigen natuurvereniging voorbijgaan namelijk: het jaarlijkse groepsreisje.

Van weekend tot midweek

Een evenement dat zich misschien wel het beste laat omschrijven als een meerdaags samenzijn met gelijkgestemde zielen. Leden die het leuk vinden om ter plekke hun liefde voor de natuur met elkaar te delen. Zo, dat is een hele mond vol, nietwaar?

Juni 1988 Lheebroek (foto Jan Nap)

De genoeglijke sfeer laat zich, zeker de afgelopen jaren, karakteriseren als die in dat bekende tv-programma “We zijn er bijna” van omroep Max. Hierin wordt een groep vakantie-gangers op leeftijd gevolgd die samen op vakantie gaan. Ook daar gaat men gezamenlijk op excursie en wordt kennisoverdracht steevast gecombineerd met veel gezelligheid.

Na een kleine vijftig jaar van weekenden en aansluitend een zevental midweken is binnen de KNNV-afdeling Woerden aan die mooie tripjes echter een einde gekomen. De ouderdom van de deelnemers werd een serieuze factor van betekenis.

Sommigen zeggen dat het oud worden in een oogwenk lijkt te zijn gebeurd maar dat is natuurlijk niet zo. Men heeft al die jaren immers bewust meegemaakt als verschillende fasen. Wie het fotoarchief van de vereniging bestudeert ziet dat de grijsaards van nu ooit als jonge mensen hun eigen kinderen meenamen. Inmiddels volwassen hebben die laatsten vaak zelf alweer kinderen. Het is zogezegd ‘the circle of life.’

Ook de omstandigheden veranderden mee. De onderkomens waren aanvankelijk nog uiterst primitief met nauwelijks sanitair. Men sliep zonder morren op volle benauwde slaapzalen in een stapelbed. Het mocht de pret allemaal niet drukken. Die foto’s zijn stuk voor stuk prachtige tijdsbeelden die de mode van vroeger laat zien.

De tand des tijds heeft echter niet tevergeefs geknaagd. De leden van het eerste uur leven soms niet meer. Ouderdomskwalen van nu maken de excursies weleens fysiek te zwaar. De organisatie vindt terecht dat er sprake is van een te grote verantwoorde-lijkheid en besloot dat de traditie inmiddels is ingehaald door de tijd.

Juni 1988 Lheebroek (foto Jan Nap)

Altruïsme

Zet een aantal mensen bij elkaar en ze gaan geheid op elkaar reageren. Niet zelden komen daarbij de wat minder fraaie karaktertrekken naar voren. Programmamakers op tv zijn er dol op want het levert spraakmakende beelden op.

Belangrijke drijfveer is vaak om de beste te willen zijn binnen een competitie. Er valt iets te winnen, men wordt er zelf beter van. “The winner takes it all.” In veel verenigingen is die onderlinge competitie eveneens gemeen goed. Dat zorgt voor onderhuidse spanningen en dat bederft de sfeer.

De natuurvereniging blijft hiervan gelukkig gevrijwaard. Niemand neemt het u kwalijk als u namen van insecten, planten, vogels of paddenstoelen niet weet of door elkaar haalt. Leden delen zonder enige terughoudendheid hun kennis met u.

Iets dergelijks geldt voor de organisatie van de weekend/midweken. Of het nu gaat om het vinden van geschikte onderkomens, het uitzetten van excursies, het voor de gehele club boodschappen doen, de financiën op orde brengen, de communicatie verzorgen, of wat dan ook, niets lijkt te veel. Onvermoeibaar slooft de organisatie zich uit om het u naar de zin te maken.

Altruïsme is het eerste woord dat mij in dit verband te binnenschiet. Dat is handelen in het belang van anderen, zonder enig eigenbelang na te streven. Het is synoniem aan onbaatzuchtigheid of belangeloosheid. De term komt van het Latijnse woord alter (ander) en werd in 1851 bedacht door de Franse filosoof Auguste Comte.

Wanneer u nooit bent mee geweest ‘op kamp’ denkt u vermoedelijk aan een ‘match made in heaven’ nietwaar? Laat mij u geruststellen: ook natuurliefhebbers kunnen kissebissen over triviale zaken. Niets menselijks is hen vreemd. Maar alles bleek tot nog toe, altijd weer op te lossen.

Herinneringen

Tja, u leest nu dit speciale Weekend- en Midweeknummer en er komt nog een reünie waarin we met elkaar afscheid nemen van de meerdaagse excursies met overnachting. Wat blijft zijn natuurlijk de persoonlijke herinneringen.

Zelf heb ik zowel weekenden als midweken meegemaakt maar het had niet veel gescheeld of ik had deze ervaring nooit gehad. Lang was ik namelijk, geheel ten onrechte, van mening dat een langdurig samenzijn met natuurvorsers voor mij wat te veel van het goede zou zijn. Mijn liefde voor de natuur ontstond bovendien pas veel later.

Japerina de Jong's liedje uit 1981 over de lotgevallen van de wandelclub met zinnen als: "Wij beschermen de diertjes, de piertjes in de natuur." en "Wij zijn 't C.B.H. der slakkenhuizen, we zijn dol op hagedis en waterluizen." leek voor mij te staan voor de wereld van natuurliefhebbers.

Gelukkig is ouderdom meer dan fysieke achteruitgang. De geestelijke toestand verdient ook aandacht bijvoorbeeld door nieuwe dingen te leren. Tegenwoordig beschouw ik het opdoen van kennis over de natuur als een interessante mogelijkheid om jezelf te ontwikkelen. Ook zonder midweken valt er echt nog genoeg te ontdekken.

Desalniettemin is afscheid nemen toch een beetje doodgaan. In het Frans klinkt het mooier: "Dire au revoir, c'est un peu comme mourir." Dus mocht u vol weemoed terugdenken aan de teloorgang van de wandelingen tijdens de midweek dan raad ik u aan te luisteren naar de vertolking van 'De wandelclub' door Sugar Lee Hooper uit 1996. Of beter nog: bekijkt u haar presentatie op YouTube. U wordt gegarandeerd meteen weer vrolijk!

Bronnen

"Van oude menschen, de dingen die voorbijgaan."Louis Couperus, 1906
"De wandelclub" tekst en muziek van Toon hermans, 1967
Sugar Lee Hooper, De Wandelclub, 1995, YouTube
https://www.christeunissen.nl/26.html

1990 Berkel-Enschot (foto's Koos)

Tekst George de Wrede – foto's Koos van Brakel

Een heftige avondwandeling

Wat mij altijd is bijgebleven is de wandeling langs de Geul richting Moresnet. Het moet in 1986 geweest zijn. Na het avondeten van zaterdag gingen Marc, Herold, Walter, denk ook Wouter, plus ondergetekende even een avondwandeling maken naar het watervalletje bij Plombières. Zou de waterspreeuw er nog zitten? We hadden de vogel wel eens gespot in 1984. Wat we onderweg zagen dat weet ik niet meer. Wat ik nog wel weet is dat de lucht steeds meer begon te betrekken. Het werd dreigend grijsgeel. De eerste bliksemflitsen vlogen door de wolken. Het werd noodweer: het begon hard te waaien, regenen, bliksemflitsen vlogen om je oren. Het leek wel of het nacht werd, zo donker. Wij, stoere jongens, zagen al snel een oplossing. Links naast de Geul bevond zich een dicht dennenbos. We klommen onder de bomen naar boven. We kwamen bij een vervallen camping/bungalowpark uit. Bijna alle deuren en ramen lagen eruit. Gauw naar binnen, tafels, stoelen, bedden, alles was nog aanwezig. Wel in beroerde staat. De stoelen zaten best lekker en het bed lag ook niet verkeerd. Bliksemflitsen verlichtten zo af en toe de kamer. Kijk, er hing ook nog een lamp aan het gehavende plafon. Misschien ligt er een skelet onder het bed! Je weet maar nooit! Hoelang we daarbinnen zijn

geweest, geen idee. Inmiddels was het droog geworden en donker. Tijd om terug te gaan. De Geul was veranderd in een woeste rivier, overal zag je meegesleurde takken en halve boomstammen. Van het heldere water was ook niks meer te zien. Wat je nu zag was een bruine massa. Gelukkig leefden we in de tijd van de groene laarzen, dus geen natte sokken. Eindelijk zagen we de Cottesserhoeve. We deden de deur open: allemaal bezorgde gezichten. Frieda kwam naar ons toe en voelde aan onze kleding. Ik hoor haar het nog zeggen: “hé, ze zijn droog!”

Jan Nap

Mei 2016 - Lutje Kössink, Henxel bij Winterswijk

Van 2011 tot en met 2017 zat ik in de organisatie van de weekendcommissie en ik vond het leuk om voor dit afscheidsnummer terug te blikken op één bepaald weekend. Temeer omdat we onze laatste midweek ook al in Winterswijk waren.

Van Ank kreeg ik, als afgevaardigde van de weekendcommissie de tip om eens aan Lutje Kössink te denken als bestemming voor het jaarlijkse KNNV-weekend. Zoveel betaalbare en geschikte accommodaties met veel groen waren er niet, dus ik had er wel oren naar. Zelf waren Ank en Koos dit jaar van plan om met hun caravan gebruik te maken van de camping.

Wat is Lutje Kössink? Het bestaat uit, behalve een natuurkampeerterrein ook uit een herenboerderij die je kunt huren als groepsaccommodatie. In onze tijd stond er in de omschrijving dat er veel kamers in het huis waren, zodat iedereen een rustig plekje kon vinden met privacy. Maar bij de huidige omschrijving staat dat het, vanwege het intieme karakter, zeer geschikt is voor gezinnen en echtparen. Maar, we vonden het wel wat, want het was een prachtig schilderachtig huis en stond in een mooie omgeving. Er was een grote eetkamer en 9 slaapkamers, waarvan 4 op de begane grond, dus dat moest wel lukken.

Maar over welk jaar hebben we het eigenlijk en hoe groot was de groep? Het was in het jaar 2016 en we waren met 23 personen, waarvan een paar mensen op de

Mei 2026 Winterswijk (foto Marianne de Wrede)

camping sliepen en 1 persoon in een tentje naast het huis.

Het weekend begon in die tijd op vrijdagavond, maar voor de liefhebbers hadden we altijd een extra excursie op de vrijdagmiddag.

Mijn maatje en ik hebben ‘s middags de kamerindeling gemaakt; hadden tijd zat dachten we. Maar het viel niet mee, want de ene kamer was groot en de andere klein en soms moest je een hoge trap op of eerst door een andere kamer. Daarna moesten we ook nog zoeken naar de bakker en uiteindelijk kwamen we later aan door een verkeerde afslag te nemen. De groep zat al te wachten in het cafeetje waar de wandeling begon. We maakten een mooie wandeling van 5 km door het Meddose Veen.

Mei 2016 Winterswijk (foto Marianne de Wrede)
Er werd niet altijd de gemakkelijkste weg gekozen

Op vrijdagavond zorgde iedereen altijd zelf voor zijn maaltje. En ‘s avonds was dus de officiële opening van het weekend. Toen bleek dat niet iedereen even blij was met de kamerindeling, want de hoge trappen waren voor sommige mensen bezwaarlijk. Maar gelukkig waren de meesten tevreden met hun kamer. ‘s Avonds hebben we nog een prachtig rondje gelopen vanuit het verblijf langs de beek op twee minuten afstand.

Mei 2016 Winterswijk - Willinks Weust excursie o.l.v. Fred Bos (foto Marianne de Wrede)

Op zaterdag vertrokken we, na het gezamenlijk ontbijt, naar natuurgebied Willinks Weust, onder leiding van een ervaren gids. Het prachtige gebiedje ligt vlak naast de kalksteengroeve en is bekend om zijn bijzondere vegetatie. Daarom is het niet voor iedereen opengesteld. Voor ons dus wel. We moesten eerst klimmen over een hek en voor sommigen was dat nog een hele onderneming. Helaas heb ik in het hoge gras veel teken opgelopen, waar ik nog lang last van heb gehad. De rest van de dag was vrij te besteden. ‘s Avonds hadden we een heerlijk diner met glaasje van de club en we deden daarna nog een rondje langs de mooie beek.

Voor de zondag hadden we een fietstocht gepland, maar het weer was niet wat we ervan verwacht hadden. Een klein groepje wilde graag nog naar de Borkense baan en de rest ging sportief op de fiets via een bosrijke route richting koffie met gebak. Dit was bij Rosenhaege; een bijzondere gelegenheid met rozenkwekerij, tuinen, een Keltisch koffiehuis en een British shop, die goede zaken deed met ons. Voor de tuinen was het te nat. Na heerlijk gebak gingen we via een mooie route terug naar ons onderkomen, alwaar koffie met krentenwegge op ons wachtte en we het weekend afsloten.

De weekeinden en midweken zijn voorbij maar ik kijk terug op veel mooie en gezellige momenten.

Tekst en foto’s Marianne de Wrede

Gebakje bij Rosenhaege

WEEKEINDEN EN MIDWEKEN

Groepsfoto’s vanaf 1984

(maar niet helemaal compleet)

1984 mei Cottessen (Cottesserhoeve)

1988 juni Lheebroek (Meisterhof)

1989 april Woold bij Winterswijk (Eelink)

1990 juni Berkel Enschot (De Heikant)

1992 mei Posterholt (Holsterhof)

1993 juni Ootmarsum (Brunninkhuis)

1994 mei Cottessen (Cottesserhoeve)

1995 september De Hoorn Texel (Jonkersbergen)

1996 mei De Lutte (’t Keamke)

1998 juni Vierhuizen (Robersum)

1999 juni Waterlandkerkje

2002 juni Mechelen (De Elzet)

2003 mei Hezingen (De Grens)

2006 juni Mechelen (De Elzet)

2007 september Swolgen (Hoeve De Bogaert)

2008 mei Breedenbroek bij Dinxperlo (De Küper)

2009 juni Diffelen (De Vechtvallei)

2010 juni Mechelen (De Elzet)

2011 mei Linde (De Linderij)

2012 juni Holwerd (De Stelpshoeve)

2014 mei Geesteren (De Els)

2015 juni Altweerderheide (Zwaluwnest/St. Josefhoeve)

2016 mei Henxel bij Winterswijk (Lutje Kössink)

2019 mei Aalten (De Grenswachter)

2021 september Witteveen bij Orvelte (Orvelterhof)

2022 juni Witteveen bij Orvelte (Orvelterhof)

2023 mei Witteveen bij Orvelte (Orvelterhof)

2024 mei Ospel De Peel (Alba Nera)

2025 juni Gees (De Zwerfkei)

2026 juni Winterswijk (De Twee Bruggen)

KNNV Woerden: Weekeinden & Midweken vanaf 1980 tot 2026				
Jaar	**Plaats**	**Naam accommodaties**		
1980	**Junne**	**Landgoed Junne (bij Ommen)**	**Overijssel**	
1981	**Junne**	**Landgoed Junne (bij Ommen)**	**Overijssel**	
1982	**Junne**	**Landgoed Junne (bij Ommen)**	**Overijssel**	
1983	**……**			
1984	**Cottessen**	**Cottesserhoeve**	**Zuid-Limburg**	
1985	**……**			
1986	**Cottessen**	**Cottesserhoeve**	**Zuid-Limburg**	
1987	**Cottessen**	**Cottesserhoeve**	**Zuid-Limburg**	
1988	**Lheebroek**	**Meistershof**	**Drenthe**	
1989	**Woold**	**Eelink (bij Winterswijk)**	**Achterhoek**	
1990	**Berkel-Enschot**	**De Heikant**	**Noord-Brabant**	
1991	**Cottessen**	**Cottesserhoeve**	**Zuid-Limburg**	
1992	**Posterholt**	**Holsterhof**	**Midden-Limburg**	
1993	**Ootmarsum**	**Brunninkhuis**	**Twente**	
1994	**Cottessen**	**Cottesserhoeve**	**Zuid-Limburg**	
1995	**Den Hoorn**	**Jonkersbergen**	**Texel**	
1996	**De Lutte**	**‘t Keampke**	**Twente**	
1997	**Den Hoorn**	**Jonkersbergen**	**Texel**	
1998	**Vierhuizen**	**Robersum**	**Groningen**	
1999	**Waterlandkerkje**	**Bij het Zwin**	**Zeeuws-Vlaanderen**	
2000	**Annen**	**‘t Achterom**	**Drenthe**	
2001	**Millingen**	**De Rijnhof**	**Millingerwaard**	
2002	**Mechelen**	**De Elzet**	**Zuid-Limburg**	
2003	**Ootmarsum**	**De Grens-Hezingen**	**Twente**	
2004	**Grolloo**	**Boerhaarshoeve**	**Drenthe**	
2005	**Ommen**	**De Wolfskuil**	**Overijssel**	
2006	**Mechelen**	**De Elzet**	**Zuid-Limburg**	
2007	**Swolgen**	**Hoeve De Bogaert**	**Midden-Limburg**	
2008	**Breedenbroek**	**De Küper (bij Dinxperlo)**	**Achterhoek**	
2009	**Diffelen**	**De Vechtvallei**	**Overijssel**	
2010	**Mechelen**	**De Elzet**	**Zuid-Limburg**	
2011	**Linde**	**De Linderij (bij Zuidwolde)**	**Drenthe**	
2012	**Holwerd**	**De Stelpshoeve**	**Friesland**	
2013	**Odiliapeel**	**Oleander**	**Brabant**	
2014	**Geesteren**	**De Els**	**Achterhoek**	
2015	**Altweerderheide**	**Zwaluwnest/St.Josefhoeve**	**Noord-Limburg**	
2016	**Winterswijk**	**Lutje Kossink/Henxel**	**Achterhoek**	
2017	**Barchem**	**Jolinkhoeve**	**Gelderland**	
2018	**……**			
2019	**Aalten**	**De Grenswachter**	**Gelderland**	
2020	**Corona**			
2021	**Witteveen**	**Orvelterhof (bij Orvelte)**	**Overijssel**	
2022	**Witteveen**	**Orvelterhof (bij Orvelte)**	**Overijssel**	
2023	**Witteveen**	**Orvelterhof (bij Orvelte)**	**Overijssel**	
2024	**Ospel**	**Alba Nera (De Peel)**	**Noord-Brabant**	
2025	**Gees**	**De Zwerfkei**	**Overijssel**	
2026	**Winterswijk**	**De Twee Bruggen**	**Achterhoek**	